

СТ А Н О В И Щ Е

От: *проф. д-р Веселин Бориславов ВУЧКОВ,*
Нов български университет,
Професор по Наказателнопроцесуално право (наказателен процес)

Относно: дисертационен труд за присъждане на образователна и научна степен „доктор“ по научна специалност 05.11.01 „Социология“ в УНСС.

Автор на дисертационния труд: *Ваня Христова Несторова*
Тема на дисертационния труд: *„Политики за противодействие на изпирането на пари: динамика и въздействие“*

Основание за представяне на становището: участие в състава на Научното жури по защита на дисертационния труд съгласно Заповед № 1305/10.06.2020 на Зам.-Ректора по НИД на УНСС.

1. Информация за дисертанта

Дисертантът се е обучавал по докторска програма към катедра „Икономическа социология“ на УНСС, докторантска програма „Социология“, професионално направление 3.1. Социология, антропология и науки за културата. Обучението е осъществено в задочна форма през периода след м. април 2018 г., когато докторантът е зачислен със заповед на Ректора на УНСС (№ 1223/24.04.2018). Научното ръководство е осъществявано от доц. д-р Георги Петрунов.

Дисертантът Ваня Несторова е магистър по право от Софийския университет „Св. Кл. Охридски“ (1992) и магистър по международни отношения – право на Европейския съюз на същия университет и Университета Нанси 2, Франция (2011). От 1992 г. работи като прокурор: първоначално в Софийска районна прокуратура, а впоследствие – последователно в йерархията на държавното обвинение до ниво Върховна касационна прокуратура, където понастоящем е прокурор в отдел „Аналитичен“. За отбелязване е, че В. Несторова е заемала позиция на

ръководител на сектор „Противодействие на изпирането на пари“ към ВКП (2006 – 2013).

2. Обща характеристика на представения дисертационен труд

Дисертационният труд е структуриран в *три глави*, съдържа също *увод* и *заключение*, както и *библиография* и *четири приложения*.

Извън всяко съмнение е, че темата е актуална. Макар терминът „изпиране на пари“ да се свързва с 20-ти век, явлението в различни форми е било познато много преди това. Ала 20-ти век е особено важен, тъй като националните законодателства насочват внимание към това престъпно поведение, а и са приети първите наднационални актове в това отношение предвид присъщата на явлението трансграничност. Всичко това много прецизно е отбелязано от автора на дисертацията още в самото начало и потвърждава несъмнената актуалност на изложението.

Целта и задачите на дисертационното изследване са добре формулирани и изпълнени, ползваните изследователски тези и хипотези са подчинени на целта и задачите. Добре подбрани са също така и обектът, предметът и ограниченията на изследването, както и ползваните методи.

Библиографският списък включва 41 заглавия на български език и 114 заглавия на английски език. Ползвани са и 6 медийни публикации, както и 61 нормативни и стратегически документа. Направени са 82 позовавания под линия.

3. Оценка на получените научни и научно-приложни резултати

Смятам, че получените научни и научно-приложни резултати напълно отговарят на поставените предварително от изследователя цел и задачи. Оценката ми за тези резултати е изцяло положителна. Напълно подкрепям формулирания извод, че е доказана основната теза на дисертацията: политиките за противодействие на изпирането на пари в Република България следват динамиката и характеристиките на политиките, приети на глобално и на регионално ниво, но не успяват да достигнат необходимите резултати и нива на въздействие.

4. Оценка на научните и научно-приложни приноси

Оценявам също така положително и научните и научно-приложните приноси на дисертационното изследване.

Тези приноси всъщност са в две направления. Първото от тях включва *теоретичните* приноси на докторанта В. Несторова – сполучливо, на базата на многобройни теоретични разработки и изследвания в България и в чужбина са формулирани основните

характеристики на престъплението „изпиране на пари“, като цялата авторова конструкция е „стъпила“ върху много добре представен още в началото концептуален модел на това явление дори в неговото извън-правно значение.

Ала особено ценни са *научно-приложните* приноси във всичките им измерения: проследената динамика и откритите характеристики на политиките за противодействие на изпирането на пари на национално ниво (на основата на проследените динамики и характеристики на явлениято на глобално и на регионално ниво); формулираната оценка на резултатите и въздействието на провежданите политики за противодействие на изпирането на пари в България. Специален принос откривам при оценката, дадена от автора на дисертацията, на законодателството и на институционалния капацитет: подходено е с необходимите вещина и прецизност, което пък позволява да се начертаят перспективите за подобряване на тези политики. Авторът е изразил в това отношение смели позиции, подкрепени от сериозен арсенал от аргументи. Тези приложни приноси – сигурен съм – ще повлияят положително върху институциите, призвани да генерират законодателни промени в близко бъдеще, а и да провеждат след това необходимите политики по противодействие изпирането на пари. Позволявам си да изразя подобна увереност, доколкото съм имал възможност с оглед професионалната си биография да наблюдавам конкретното взаимодействие на автора на дисертацията прокурор В. Несторова с неправителствения сектор и с различните институции от законодателната и изпълнителните власти именно по повод разработването на изследвания, но и на поемането на конкретни ангажименти за подобряване на българския институционален модел за противодействие на явлениято изпиране на пари, което непрекъснато се разширява през последните десетилетия.

5. Оценка на публикациите по дисертацията

Представените публикации са седем на брой. Всички са посветени на тематиката на дисертационния труд, което демонстрира постоянния научен интерес на докторанта към явлениято „изпиране на пари“ през последните години. Текстовете са публикувани в научни сборници, в сборници на неправителствения сектор и др. под. Някои от публикациите са в научни издания, включени в Националния референтен списък към НАЦИД. Не е необходимо да правя разграничения по критериите „реферирани“, „нереферирани“ или „индексирани“ научни издания, доколкото това не е необходимо за настоящата процедура.

Оценявам положително също структурата и съдържанието на автореферата.

6. Критични бележки, препоръки и въпроси

Нямам критични бележки и препоръки.

7. Заключение

В *заключение*: изхождайки от моята положителна оценка за представения дисертационен труд, съобразявайки и професионалния опит на кандидата, с убеденост формулирам своята препоръка към научното жури да гласува за присъждане на образователната и научна степен „доктор“.

16-ти юни 2020 г.
гр. София

Подпис:
(проф. д-р В. Вучков)